

Wót złoweznego skaseńa.

Nr. 150—157, 484.

150.

Głos: Allein Gott in der Höh' sei Ehr'.

Dě Bog, ten duch tog žiščestwa, jo wón ga hnyčezji pschi mńo? Ja bom tať pokny řchybařstwa, wřcho dobre we mńo mrějo. Tu hutřchobu mam nadutu, ja sanizuju pokutu, bom řymny, řlěpy, twardy.

2. Tog dobreg ducha, řenz ty řy mě řlubik ř řwarnowańu, tog wót ře gónim wřchyřne dny, ja zescźim noz, tu zarnu; ten měr, tych žišchow wjařele, we mójom duchu ředńe nej; řa řchělom ja ře řywmim.

3. A ty ten huřchřchy ryřchar řy, řenz wřchyřno deře wězo, to wěm, až řy pať řwěťřchějřchy, to ř huřchobe mě nejzo, ja twójog řuda nejom ře, pschelažke jo to myřleńe, na řónz ja nejpomńejom.

4. Te dobytki a dary wřche wěz zescźim ako tebe; zescź, řtrowe, luřchy peńese, to póżedam ja řebe: to wěrne, zyřte řředlo pať, to řařlěpjony řařřchpim wřchar, tog řtwóriřchela řgubim.

5. Ja měnim, až řchi lubo mam, glich lubujom ře wězej, zož ty pať řakafujošch nam, to řwólijom ja pschzej. Až ty mój Bog řy, deře wěm, wo twóje řasni nejřim, a huřegam wót tebe.

6. Ty twójog řyna řmilńe da, mě řhudeg ř humoženńu, zo tebe řa to dajom ja, ja ř tomu řkemu ženu; te grěchy, řenz ty řaklěł řy, we tych řom ja wřchen řawity a řabuwam řchi zeko.

7. Jo, řwěty Bog, to póřnaju, až nejwěm řebe rady, ja mójju duřchu řkařju, řenz ty řy humogł ř gnady; ty řy ju ř nuře hutergnuł, tu jo ten winik dotyřnuł, ja nejřom jom ře řtawjał.